

ge svoje za faro in okraj! Moj Bog, ali so to kristjanski nazori! Kar se pa tiče njegovih zaslug v gmotnem obziru, se baha, da je za faro in okraj obilo storil. No kaso je sklaful, to je res, pa če bo toliko blagoslova, srebrnega in zlatega donašala, kakor kriče on in njegovi pristaši, potem je prav. A druge materijalne koristi njegove nikjer ni mogoče zvohati. Če prav izdatno podpira svoje oštirje, h katerim on zahaja, je že mogoče, a od tega nima fara ne okraj nobenega dobička — vsaj pride tak denarček iz faranovih rok v njegov žepek in po njem v malho oštirjevo. So jako pajčevinaste njegove zasluge. Kaj češ; nekateri ljudje pač samega sebe z vso silo hvalijo, ako jih drugi ne morejo in nočejo. Je-li Jožek? Rekli so ljudje, da je Kranjček jurist ter je kot takšen že rigorozov se lotil — kdo bi bil to izpuhnil, se bo treba dolgo premišljevat — no in mi smo pa poizvedli, da njegove juristične znanosti niso dalje segle nego do posla »skrica« pri okrožni sodnji mariborski. Kranjc namreč še mature nima. — ej, ej, pa ga kot jurista razkriče! Kako je to naivno, kako je to smešno! V nedeljo po noči so mu šipe njegovega okna razbili. Res, da kaj tacega ni nobeno junako ali hvalevredno početje, pa žalibog znamenito, pomenljivo je dovolj. Oh vi grdi Hoški lopovi in roparji! Čudno je pa le to, da popred nikdar niso Hočanje tacega duhovnika pretepli, ne mu okna razbili, le Kranjčku je usoda tako nemila. Oh, ti revček ti! Pa ker pred Kranjcem ni bilo ne lopovov, ne roparjev v Hočah, odkod so se sedaj vzeli? Kranjček, premišluj malo, morda jo ugašes tudi ti! Citateljem njegovih listov Kranjc objavlja, da njegovi nasprotniki cerkev še znotraj videli niso. Vidiš Kranjček, stvar je le »malo« drugačna. Ti ljudje so hodili preje v cerkev, kakor jo je Kranjček videl od zunaj, a sedaj res več obitelji ne hodi več v Hoško cerkev, dokler zahaja tja kaplan Kranjc. Po njegovem odhodu pa bomo iz srca radi spet prihajali k službam božjim. Potem je danes tako: Če stopi Kranjc na leco ali pa k oltarju, se ljubljenci njegovi vzdignejo ter cerkev zapuste. Potem so nekateri ljudje, ki vrata zaloputnejo, ter se v hram skrijejo če gre Kranjc na spoved. Da, da, kdor ljubezen seje. — Sveta jeza nad »Stajercem« in »Marburgerco« je grozovita. Resnica hudo peče! Pač mi nismo tako malenkostni, da bi »e nad »Slovencem«, »Stražo« in »Gospodarjem« jezili, če hujskajo in psojajo čez nas, mi se le z zaničljivim nasmehom spominjamo njihovega dopisnika — papir je vendar nedolžen. Da je narodno zatiranje in psovanje že seglo v srca mladine, je žalostna resnica; a kedo pa je zasidil to kugo vanj? Premišlujte gospodine! Kranjček bi rad poizvedel, kdo »Stajercu« dopisuje. Ni eden,

nista dva, jih je več, in zraven jih še veliko, veliko več takih, kateriga ljubijo z vso strastjo svoje duše. Mi pa nikoli ne vprašamo po dopisunu gori omenjenih treh listov — ga že od daleč vohamo. Kranjček, kaj tebe pa Pohorci srbijo? Ker »Stajerca« čitajo? Kaj si delaš norca z njihove bede? Če pa pride čas bernje, o takrat pa vi ljubeznjivo se hliniti Pohorskim korenjakom, da več v malho zmuzne. Pusti Pohorce pri miru, drugače se lahko pripeti, da zmuzne prilično tudi nekaj zvon molhe. Drugim bi očital da služijo Pohorski denar, sam za se pa ga brez pomisleka vžepne, brez da bi se ga zaslužil. Seve on, pa en drug, to je velikanska razlika. Eden sme požirati drugemu, pa si zaslužek očita. Oh ti kristjan kristjanski ti! Se nekaj, dragi naš Kranjček! Ustanovili smo v Hočah podružnico nemškega Schulvereina. Povod tega društva je tvoje delo, uspehi tvojega delovanja. Klin s klinom! Vem, da bi inace pri tej ustanovitvi se čisto gotovo vidila, pa dvojno je sitno: Božji žlapec bi se lahko sprožil pa pa malo preveč Heilovcev je bilo bržčas navzočih. Pa — korajža velja!

Iz Jesenic. Dne 30. aprila t. l. smo imeli zopet občinsko sejo. M. Pregovcu na Savi se je podelil izkuh. Dovolilo se mu pa ni gostilničarski obrt. Pogorelecem v Lancovo se podeli podpora 20 kron. Stražniku se podeli nekaj podpore. Slednjič se sklene, da se bode pobiralo licence od gostilničarjev za dve uri 1 krono in za celo noč 3 krome. Sklenilo se je tudi, da se ne smejo psi v kavarne in gostilne seboj jemati; vsaki, kateri se pri tem zasači, se bode v denarno globo 10—40 kron ali z 48 urnim zaporem kaznoval. V zadnjem sobotnem »Slovencu« se je župnik Škubic sebe grozovito radi nove šole hvalil. O tem bomo še govorili! Tudi gosp. Škubic še ni vsegamogočen in vsegaveden, akoravno ima prav dobro namazan jeziček!

Štajerski kmetje!

Deželni zbor štajerski stopi menda junija meseca zopet skupaj, da prične svoje delovanje. Od tega zasedanja je jako veliko odvisno. Kakor znano, razbila je

prvaška obstrukcija

deželni zbor in je s tem napravila velikansko škodo ljudstvu. Podpore, subvencije, denarji za zgradbe, za regulacije, za brezobrestna posojila itd., vse to je prvaška obstrukcija vrgla v vodo. Prvaški poslanci pa hočejo še naprej onemogočiti delo v deželnem zboru. Še naprej hočejo povečavati vašo bedo!

Kmetje!

Naše potrpežljivosti mora biti enkrat konec! Mi zahtevamo od slovenskih poslancev, da takoj

nehajo z obstrukcijo.

Kajti edino potem je mogoče, da dobimo vse to, kar zahtevamo in potrebujemo. Kmetje! Zbirajte se na shodih in odpošiljajte prvaškim poslancem rezolucije, da naj ponehajo z obstrukcijo. Zahtevajte od vaših občinskih zastopov, da isto storijo! Nobeno nasprotno zavijanje vas naj ne zmoti.

Proč z obstrukcijo!

Poslanci morajo se pokoriti ljudski volji!

Novice.

Pozor, inzerenti! Inzerati za »Stajerca« se sprejemajo razven v uradništvo tudi še na sledečih krajih:

Maribor: papirna trgovina Rud. Gaisser.

Celje: knjigotržnica Fritz Rasch.

Radgona: knjigotržnica J. Semlitsch.

Zvezda-repatica. Kakor splošno znano, kaže se sedaj na nebu t. zv. Halleyev komet ali repata zvezda. Nekateri neizobraženi ljudje so raztrosili vest, da pomeni to slabe čase, vojsko, kugo in ne vemo kaj vse. Vse to je seveda neumnost! Največja neumnost pa je, da nekateri celo trdijo, da se bode »svet pogreznil«. Kaj tacega zamore le človek trditi, ki hoče na podlagi lahkovernosti ljudstva slepariti ali pa ki je — bedak. Svet se ne bode pogreznil zaradi te repate zvezde, ki obstoji sploh iz same zračne snovi. Zemlji se ne more in ne bode prav ničesar zgodilo. K večjemu da se boede v tem času malo mnogoštevilneje zvezde utrinjale. Opozarjamo torej ljudstvo, naj se ne pustijo vznemirjati od bedakov, ki vidijo pri belem dnevu strahove. Komur je mogoče, ta naj si ogleda repato zvezdo. Ali časi copernije so pač minuli in zato — hladno kri!

„Slovenec in Hrvat.“ Mi seveda nimamo prav nič proti temu, ako se razvija kakšna bratska ljubezen med slovenskim in hrvatskim narodom. Le proti politični zlorabi takega prijateljskega razmerja smo. Prvakom pa ni za to prijateljstvo samo, temveč le za politični cilj, z družjenje vseh Jugoslovancev. 5. t. m. odpotovalo je par sto ljubljancev v Zagreb, kjer so se vršile velike slavnosti. V govorih se je vedno naglašalo, da »spadajo Slovenci in Hrvati skupaj«... Torej zopet veleizdajsko stremljenje po razdelitvi cesarskih kronovin in uničenju Avstrije! Nobenega koraka ne storijo prvaški politiki, nobene besedice ne izpregovorijo, brez da bi demonstrirali proti Avstriji v današnji njeni obliki. S Hrvati in Srbi, z Bulgari in Armenci se hočejo prvaki združiti, — naj grejo za božjo voljo tja doli, naj odpotujejo in blažene »svoje« kraje! Ali slovensko ljudstvo na Štajerskem in Koroškem naj pustijo pri miru, kajti to ljudstvo ne mara za — veleizdajstvo!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Hofrat-popravkar. Prijatelj Tebničmar nam zopet piše: Naš sladki hofrat Ploj poslal je »Grazer Tagblattu« dolgi »popravek«. Čujem, da bode tudi »Stajerc« tak »popravek« dobil. Glasil se bode ta »popravek« pa tako-le: — Ni res, da so ljudje na Ptujski gori pred mano pljuvali; res je pa, da so le sline iz ust metali. Ni res, da so kmetje »fuj dohtarji« vpili; res je, da so le »pfej dohtarčki« rekli. Ni res, da so to iz nasprotstva proti meni storili; res je, da so vse to le iz ljubezni do mene storili. Ni res, da sem bežal iz Ptujске gore; res je le, da sem se hitro v Jurzevi kočiji odpeljal. Ni res, da sem se bal; res je le, da sem pristaš nauka,

Albanska ustaja

I.

Albanija se zopet v zadnjem času mnogo imenuje. Ta deželica z bojevitim svojim narodom dela turški vladi mnogo preglavice. Sedanja revolucija ali ustaja je velikanska. Pravcate bitke se bijejo s turško vojaščino. Zanimivo je, da so to pot vsa albanska plemena združena. Borijo se proti mladoturški vladi, ki je nekaj starih šeg in navad odstranila. Naša slika (I) kaže

postave albanskih bojnikov, znanih pod imenom »škipetarjev« v njih divji narodni noši. Ustavniki so večidel mohamedske vere in grejo vsled tega z neverjetnim pogumom v vojsko.

II.

Druga naša slika o albanski ustaji kaže prizor iz bitke v ozki dolini Kačanik, ki je trajala več dni. Ta dolinica je pot v severno Albanijo, v kateri je ustaja najmočnejša. Turki so jo morali vsled tega v

svoje roke dobiti. Slika kaže, kako se bojeviti Albanci stiskajo med skale in pošiljajo iz njih smrtonosne kroglice na turško vojaštvo. Večidel

se je bojevalo na tem kraju okroglo 1000 Arnavtov. Turška vlada bode imela še mnogo opraviti, predno bode to krvavo revolucijo zadušila.

da je previdnost boljši del hrabrosti. Ni res, da so viseli stari žakli iz Repove gostilne. Res je, da je te žakle Jurček v spremstvu žandarjev odnesel. Ni res, da sem jaz prijatelj brinja; res je, da niti za brinjevca ne maram, pač pa ga ljubi moj prijatelj Klemenčič... Hofrat dr. Ploj, penzionirani delžnik poslanec, doktor Švigašvaga, doktor popravkarstva in slovenske gramatike, varuh politične in zasebne morale, nepremagani odrešenik itd. itd. ...

Škandali na Ptujski gori, ki smo jih v zadnji številki tako natanko popisali, napravili so po vsej javnosti velikanski vtis. Danes mora pač vsakdo priznati, da je izgubil Ploj sleherni vpliv, da ga nikdo več ne mara, da nima ljudstvo drugega pozdrava zanj nego krepko „fej“ klicanje... Ploj je politično mrtev in vsa njegova jezica ne pomaga čez to dejstvo. V svojih cunjah, ki izhajajo brez čitateljev in prijateljev, poje se sicer Plojevo slavo na vse pretege. Ali revni ljudje se temu počenjanju le smejijo. Ravno tako se smejijo „narodni stranki“, katere dohtarček so tako bedasti, da vlečejo vroči kostanj za Ploja iz ognja. Ali škandali na Ptujski gori so tudi dokazali, da imajo nekateri prvaški „rihtarji“ prav turške pojme o pravici in poštenosti. Jurček Topolovec je enostavno dokazal, da pljuje na cesarsko postavo, da hoče poštene posestnike zapirati, kakor da bi bil kakšni pijani birič, da misli, da je več kot sodnija in vlada. Topolovec sliši za svoj čin v ječo in poskrbeli bomo, da se tega prevzetnega sovražnika kmetov podučimo pravice. Potem naj leze hofratom med škrice, kakor se mu to zljubi, — mi mu garantiramo, da so časi njegove „slave“ minuli!... Veliki časopisi so se s temi škandali pomečali. „Grazzer Tagblatt“ je naravnost zahteval, da se Topolovec zapre in se prične tudi preiskava proti orožnikom. Od voditelja orožniške komande se namreč govori, da je g. Repi sploh nasprotnik. Mi vemo le en slučaj: ko so namreč neki pijani fantje z nožmi g. Repa v lastni hiši napadli, ni prišel noben orožnik pomagat, čeprav je kasarna nasproti Repovi gostilni. Orožniki so takrat baje pri Lazniku popivali... Vse to bode sodnija dognala. Mi gotovo redno svojo službo opravljajočih orožnikov ne napadamo, kajti mi vemo, da je ta služba težka. Ali tega pa tudi ne dopustimo, da bi se orožniki strankarsko obnašali! V proračunskem odseku državne zbornice je poslanec Malik škandale na Ptujski gori že oistro označil. Navzoči hofrat Ploj se niti ust odpreti ni upal. Ali govorilo se bode v državnem zboru o tej stvari še natančneje. Za vse sitnosti pa naj se Jurček Topolovec tistim zahvali, ki ga v protipostavnost hujskajo, tisti pijani druhali, katera se sama ne upa nastopati! Kmetje Ptujske gore so zdaj prvaštvo Plojeve druhali natanko izpoznali. Ko bi prišla Ploj in „narodna stranka“ na krmilo, potem bi se kmete enostavno zapiralo in morda še pobijalo. Ali hvala Bogu, to se ne bode in se ne sme zgoditi!

Gojkovič na Ptujski gori, ki je tako mogoben, da ga ni sram sodelovati pri protipostavnemu zapiranju kmetov, ki pa vendar večinoma od nemškega denarja živi, ta Gojkovič tepta tudi postavo v blato... Gojkovič ima kamnolom in sme izvrševati kamnolomsko obrt, katera je prosta vsakomur. Ali Gojkovič pa izvršuje tudi kamnoseško obrt. Zato pa nima nobene pravice, ne plačuje nobenega davka in nima nobene zmožnosti. Gojkovič se ni nikdar kamnoseške obrti izučil, nima nobenega spričevala in vendar izvršuje to obrt. To je navadni švindler! Mi vemo, da tečejo v tem oziru že leta sem pritožbe. Ali prizadeta oblast je doslej molčala. Upamo, do bodejo te vrstice zadostovale in opozarjamo politično oblast, naj obrtno postavo tudi pri Gojkoviču najostreje izvršuje. Drugače se bomo morali na drugo mesto obrniti. Opozarjamo tudi orožnike, da naj se raje za tako očitno postavolomstvo brigajo, nego da pomagajo prenapetemu Jurčku poštene ljudi zapirati!

„Šnopsarji“. Celjski list „Narodni dnevnik“, katerega pišejo prvaški dohtarji in študenti, postal je najbolj vroči zagovornik Ploja. Žalostno je za Ploja, da je padel na „narodno stranko“. Ta celjski list pa je tako predren in nesramen,

da psuje zdaj vse kmete v fari Ptujska gora, ki ne trobijo v hofratov rog. „Narodni dnevnik“ piše, da so vsi kmetje, ki se ne zavzemajo za Ploja, šnopsarji in barabe... Kmetje na Ptujski gori! „Narodni dnevnik“, v katerega pisarjo posebno pijani učitelj Klemenčič, Kupčič in Topolovec, ta list torej vas imenuje „šnopsarje“ in „barabe“! Pretežna večina kmetov na Ptujski gori je proti Ploju; in vsem tem kmetom ter njih družinam vrže celjski list psovok v obraz, da so šnopsarji in barabe... Pošteni slovenski kmetje! Ali se bode to dopasti pustili? Pred par tedni je „Narodni dnevnik“ imenoval ormoške kmete „falote“, „hlapce“ in „zastonjčke“. Zdaj imenuje kmete na Ptujski gori „barabe“ in „šnopsarje“, — kakšen naj bode odgovor na to lopovski žaljenje? Edini odgovor je: **Vun z „Narodnim listom“ iz vsake poštene kmetске hiše, vun z „Narodnim dnevnikom“ iz cele fare.** Pijani učitelji, podivjani „rihtarji“ naj berejo ta list, kmetje pa naj pljujejo na celjsko cunjo...

Kmet pride do spoznanja. 7. maja dobil je okrajni zastop ptujski poštno karto, katero je spisal neki svoj čas hudi nasprotnik naprednjakov. Na karti se je zahtevalo, da naj okrajni načelnik g. Ornig gotovo še isti dan v Salmance na novo cesto pride, češ, da se mora tam še važne stvari rešiti. Načelnik g. Ornig in z njim njegov namestnik g. Maks Strasschill, ter tajnik g. Bengou so se torej res popoldne v omenjeno občino odpeljali. Pri občinski meji so srečali „partifirerja“, kateri pa ni ničesar vedel o kakšnem nasprotju ali prepiru med prebivalstvom in delavci. Gospodje so šli naprej in kar nakrat ob prvem mostu zadonijo streli iz možnarjev. Obenem se jim je bližalo precejšno število kmetov. Isti posestnik, ki je odposlal karto, se je bližal in je v lepih besedah izrazil svojo zahvalo okrajnemu zastopu, ki je tako lepo cesto prebivalstvu v prid sezidal. Že 30 let sem so kmetje to cesto zahtevali; ali prejšnji prvaški okrajni zastop jim ni hotel dati. Zdaj šele je napredni okrajni zastop z vrlim svojim načelnikom g. Ornigom tej želji ustregel. Tega kmetje ne bodejo nikdar pozabili. Kmetje so potem gg. Ornig, Strasschill in Bengou povabili na domačo pojedino, kjer se je še mnogo pametnih besed izpregovorilo. Omenilo se je tudi pokojnega našega Wissenjaka, ki je to cesto že pred 30 leti zahteval; zgradbe revež seveda ni dočakal... Ves ta lepi slučaj nam dokazuje, da v kmetskih glavah ni izumrla pamet in v kmetskih srcih ne hvaležnost. Vrli naši kmetje vedo prav dobro, da je sedanjí okrajni zastop velikansko gospodarsko delo izvršil. In zato so mu hvaležni ter mu bodejo tudi hvaležni ostali. Naj prvaki pokažejo, kaj so oni storili? Nič! Mi pa delamo, — ljudstvu, kmetskemu ljudstvu v prid!

„Narodne štacune“ v Ptuju delajo vedno očitneje pravo židovsko reklamo. Vsako nedeljo vsiljujejo v mesto prihajajočemu ljudstvu cele kope listkov in plakatov, lovijo kmete za sukno, kakor da bi jim bili ti kaj dolžni, ponujajo na judovski način svoje stare robce itd. To lovenje kupeev je sicer protipostavno in opozarjamo policijo na to počenjanje. Sicer vemo, da vse to tem „narodnim štacunam“ ne bode mnogo pomagalo. Kajti kmetje so jih že davno izpoznali. Zanimivi so pa listki, ki jih te „narodne štacune“ trosijo v tisočerihih izvodih po cestah. V nedeljo sta nam prišla dva taka listka v roke. Prvega je izdala tverka „Mahorič & Seligo“. Pribijemo, da je ta listek navadni švindler! Kajti firma Mahorič & Seligo sploh ne obstoji več. Seligo je namreč že davno zapustil to „narodno štacuno“, je pil par mesecev naokoli in si je potem pri nemškemu trgovcu kruha posikal. Ako renomira Mahorič še zdaj z njegovim imenom, potem je to protipostavno zlorabljenje tuje imena in sploh grda sleparija. Tudi na to opozarjamo oblasti! Še zanimivejši je pa drugi listek, ki ga je izdala nova firma Franjo Lenart. Kakor znano, je slišala ta štacuna preje trgovcu Havelki. Zadržne čase seveda je bila štacuna popolnoma last prvaške posojilnice in Havelka le nekaki nastavljenec, čeprav je bilo še vse na njegovem imenu vpisano. No, Havelka je izpoznal prvaško hvaležnost in je vzel kljuko v roke ter je to „pravično“ in „pošteno“ družbo zapustil. Zdaj pa ima firmo

Franjo Lenart. Na svojem plakatu v prvi vaika v laže, da se je „starejša blago“ razprodalo. Jlenčkaní res, prav mnogo prejšnjega blaga je še to v fari in to lahko dokažemo. Najzanimivejša pa je, ovnik ž imenuje ta „Franjo“ Lenart svojo štacuno „mel je Š samo slovenska trgovina v Ptuju.“ Kaj neki baj napr dejo druge „narodne štacune“ k temu rekli sem š Petersič, Senčar, Mahorič torej niso slotri“... venske trgovine, — vsaj Lenart to tnu je l Preje pred Lenartom so pa bile slovenske! ure ka gre to morda po procentih? Mahorič je za 10% in „slovenski“, Senčar za 30%, Petersič za 50. Šribar in „Franjo“ Lenart pa čez vse za 100%. Oj suknjež smešna gospóda ti! Ali misliš, da se bode katerega ljudstvo res zbegati s takimi sleparijami? lotem za misliš, da je kmet res tako neumen, da bi Dete pustil od takih ljudi peska v oči trositi in tja be p „blagor naroda“ kožo čez ušesa potegniti? Vomenila, tite se, gospodje prvaške stranke, — kmro, tuka gre tja kupovati, kjer je blaga govo dobro, pošteno in po ceni. In zler zapr se kmet na vse „narodne štacune“ poživža odek, l

Ptujski „narodni štacunar“ Senčar je k masla svoj čas navdušen nemški „turner“ in še dano bi o obstoji nežna fotografija, ki kaže Senčarja sno tvoj turnerski noši in s črno-rdečo-zlatim trakom i ljudje prsih. Mi ne bomo preiskavali, kedaj je bil **Iz Juš** Senčar „renegat“, ali takrat kot „turner“, ti prvaši pa zdaj, ko je eden voditeljev slovenskih mjen. Ša rodnjakarjev v Ptuju. Na vsak način je miči, ki svojo „narodnost“ menjal, kakor menjaio drugumevne ljudje umazano srajco. Mi tega značajnega Še prepre čarja seveda iz vsega srca slovenski narodmo, da stranki privoščimo. Omeniti smo hoteli dale iz Jurš nekaj drugega. Senčar ima namreč celo tole priučil mokronosih nastavljenecv, ki na vse mogovo ni načine izzivajo. Najpredrznejši so seveda „m. Ako pobi“, ki tvorijo glavno armado slovenske pol prvaške tike v Ptuju. Na razna pobalinska izzivaj še uče pred Senčarjevo štacuno ne bomo odgovarjaj **V Grad** Ali enkrat se zna enemu ali drugemu izzivajemcih. čih pobov nekaj pripetiti, kjer mu bode za daHm, s t časa jezik zavezalo. Žalostno je le za Senčarjskega in njegovo komando vodečo ženo, da pusti **Opekli s** „lerpobe“ izzivati. Pa ne samo to, Senčar v tu di v te pobe sam okoli, kadar so okinčani z raznimuškati političnimi znaki. Preteklo nedeljo n. p. je pe ljudst ljal ta Senčar kar tri svoje „lerpobe“ na ptreiskavo ski kolodvor, od koder se je z njimi v Sterna prišlo in od tam menda na Ptujsko goro odpeljo šolo iz Mislimo, da so šli Plojeve žaklje občudovati slovens Pri temu je važno, da so imeli „lerpobi“ hujrom na skajoče znake. Kaj se ima smrkoviti „lerpob“ ki hujsl politiko vmešavati? In kakšno ime zasluži **Občinski** spodar, ki to podpira in naroča? Senčar n 11. t. malo pomisli, kaj da dela. „Lerpobovskega“ in napred zivanja se v Ptuju ne bode dopuščalo! g. Jakol

Slovenski učitelji proti slovenski obstrukciji, K Glasilo slovenskih učiteljev „Uč. tovariš“ izrazinestniki se je prav oistro proti slovenski ob Pesek. strukciji. Radovedni smo, kaj bode zdlotko, J „narodna stranka“ s svojo neumno taktiko po in T. piranja klerikalne politike pričela?!

Sola ni za politiko! Iz Ptujske gore se nagg.: Ha še poroča: Za 1. majnik je šolski načelnik zn, Guido ni Kupčič hotel na šoli trobojnik razobestiti; kot je v ta namen od g. nadučitelja ključ od podFiedler, strešja zahteval. Ali g. nadučitelj je rekel, do pa tu ne da ključa, ker ta slavnost ni cesarska in ndnjaki i cerkvena, ampak politična; iz tega vzroka stvari šl da ključa. Nato odide Kupčič in si v drugi **Letni in** prižene ude šolskega sveta, očeta znanega „Jm rez zvezdi čeka“ Marka Topolovec in Jurčka samega, še bo zvezdico (znanega Antona Gojkovič in v drugi zahteva. g. ključ od podstrešja. Ali g. nadučitelj je zahtDne 14. val, da se mu pokaže sklep šolskega sveta); na S tega pa niso imeli, zato jim učitelj zopet n a ja v hotel ključa dati. Nato so zagrozili z žandar*, okr. (?), po katere so tudi hodili. Ali tukaj so žanjiljstanju dari pomoč popolnoma odrekli. Sedaj so si Brežice; mislili zvijačo, ter so enega zidarja poslali, dzirju** mora v nedeljo na streho pogledat, ker notčah (letr teče. Ali nadučitelj se ni dal za norca imeti nor; na je zidarju rekel, da naj pride v delavnik, ne prbnrgu* v nedeljo! Iz tega se zopet vidi, kako so nam a ja n „narodnjaki“ zviti in s kakimi sredstvi bi radstinarji); našega priljubljenega nadučitelja strahovali. Go. Dne 1 spodu nadučitelju gre vsa čast in hvala, da je pri Je tako stanoviten ostal! Protipostavnega nasilju. Mari „narodnjakarske“ bande pa bode kmalu koneč pri Pt **Iz Trbovelj** se nam poročajo prav čudne rogato stvari o kaplanu Šribarju, ki nadomestuje zdaj z mlac

župnika v službi. Te dni enkrat so prinesli no-
vo vojnojenka h krstu. Botra in babica sta bili naj-
prve v farovžu, kjer se jima je povedalo, da je
duhovnik že v cerkvi. Ko sta došli k cerkvi,
prišel je Šribar ravno iz nje. Prosilo se ga je,
da naj napravi potrebno delo. Odgovoril je osorno:
„Saj sem šel iz cerkve prišel, pa naj grem zo-
pet notri“. Manjkalo je 10 minut do 4. ure in
to mu je bilo že prepozno, kajti on ima odlo-
čene ure kakor ministri od 11. do 12. ure do-
poldne in od 3. do 4. ure popoldne. Ja ta go-
spod Šribar se je silno surovo obnašal. Ti
črnoskneži si pač vsega upajo proti ljudstvu,
od katerega krvavih žuljev vendar živijo. Šribar
je potem zagrabil nekaj soli in jo dal otroku v
usta. Dete pa je pričelo nazaj metati, ker je
bilo haje preveč soli. Ko je botra proti babici
to omenila, zadržal se je Šribar kakor divjak:
„Tih, tukaj nimate nič za govoriti, tukaj imam
raz za govoriti“. In udaril je z nogo parkrat ob
tla ter zapretil, da naznani ženski sodnji. Oj
gospodek, le molči, molči lepo, kajti sam imaš
bil dosti masla na glavi! S tvojo naglico in suro-
vostjo bi otroka lahko zadušil. Opravljaj torej
v pošteno turo službo in zapomni si, da so tudi
na drugi ljudje — po Božji podobnosti vsi, da so tudi
na drugi ljudje — po Božji podobnosti vsi, da so tudi

Iz Juršinc čujemo veselo vest, da je bil
lani prvaški rogovilež učitelj Šalda v Ptuj pre-
stavljjen. Šalda je bil eden prvih med tistimi
mladiči, ki so se po krčmah tako grdo obnašali.
Samoumevno je bil tudi navzoč, ko so s kriča-
njem preprečili zborovanje veteranskega društva.
Ni mislilo, da mu je to grdo nastopanje v prvi
vrsti iz Juršinc pomagalo. Za Ptuj mu želimo,
da se priuči boljših manir, kajti ptujsko prebi-
lastvo ni tako potrpečljivo kakor ono v Jur-
šincih. Ako bi pa fant tudi v Ptuj poskušal
voje pravske burke uganjati, no potem mu bo-
emo že ušesa navili. Toliko za danes!

V Gradcu so nekateri slovenski študentje
ri Nemcih fehtarili denarje in pri temu slepa-
li. Hm, s tem se ravno ne širi prijateljstvo do
lovenskega ljudstva v tujini.

Opekli so se! Kakor znano, pričeli so pr-
aki tudi v Studencih pri Mariboru proti nemški
li hujkati in zahtevali slovensko. Rekli so, da
e vse ljudstvo z njimi. Deželni odbor je napra-
ljal preiskavo. In glejte: od udeležencev 76 strank
h je prišlo samo 15; ena od teh se je za se-
al. anjo šolo izjavila; ostale pa tudi niso zahtevale
ti. ove slovenske šole, marveč le paralelne razrede.
aj. ozirom na to se je seveda vse ustavilo in
v rvaški hujkači so za eno blamažo bogatejši.

Občinske volitve na Bregu pri Ptuj so se
šile 11. t. m. Izvoljeni so bili samoumevno
mi naprednjaki i. s.: V III. razredu gg.: M.
useg, Jakob Poleischer, Johann Strutzl, Maks
rasschill, Karl Sima in August Stanitz; kot
domestniki pa: Karl Butolen, Jos. Nowak,
ranc Pesek. — V II. razredu: Joh. Wressnigg,
t. Hotko, Joh. Windisch, M. Petrowitsch, Ant.
oss in T. Kappun; kot namestniki pa Joh.
erschitz, Fr. Sima in Fr. Fijan. — V I. raz-
du gg.: Hans Strasschill, Fr. Merz, Andr. Win-
sch, Guido Högenwarth, Jos. Pirich in Fr.
litsch; kot nadomestniki pa Anton Gutmann,
h. Fiedler, Jakob Srebotnig. — Čestitamo,
damo pa tudi, da se na Bregu ne bode med
uprednjaki nikdar osebni boj udomačil, ki bi
li stvari škodoval in le nasprotniku koristil!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

mi brez zvezdico so letni in kramarski sejmi; sejm, znamen-
ni z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejm z dvema zvezdicama **
pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 14. maja v Brežicah (svinjski
jem); na Stari Sveti gori**, okr. Kozje. Dne
1. maja v Arvežu (sejem z drobnico); v Voj-
rju**, okr. Celje; pri St. Ilju**, okr. Maribor;
r. Piljstanju**, okr. Kozje; na Bizelskem**,
r. Brežice; pri Sv. Duhu-Loče**, okr. Konjice;
Moziroju**, okr. Gornji Grad; v Laškem**;
Račah (letni, živinski in konjski sejem), okr.
Maribor; na Ptuj (svinjski sejem); v Radgoni**;
Marnbergu**, v Lučanah**, okr. Arvež. Dne
1. maja na Ptuj (sejem s konji, govedom
ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr.
Kozje. Dne 19. maja pri Sv. Heleni**, okr.
narje pri Jelsah; pri Sv. Lenartu v Slov. gor.**;
pri Sv. Marjeti ob Pesnici**, okr. Maribor; na
egu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (se-
jem z rogato živino). Dne 20. maja v Gradcu
jem z mlado živino). Dne 21. maja v Bre-

žicah (svinjski sejem). Dne 22. maja pri Sv.
Trojici, okr. Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 23.
maja v Olmijci**, okr. Kozje; v Loku**, okr.
Laško. Dne 24. maja v Ormožu (svinjski se-
jem); v Radgoni**. Dne 25. maja v Lipnici**;
v Gradcu (sejem z rogato živino); v Imenem
(sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Vitanju**,
okr. Konjice; v Lučah**, okr. Gornji Grad; v Ja-
renini**, okr. Maribor; v Ormožu**; pri Sv. Ur-
banu**, okr. Ptuj; v Rogatcu**; na Ptuj (se-
jem s ščetinarji); pri Sv. Filipu-Verače**, okr.
Kozje; v Mariboru*.

Brezplačno posredovanje za učence. Profe-
sor dr. Mischler nam piše: Posredovalnica dela
deželne zveze za dobrodelnost na Štajerskem,
Gradec, Hofgasse 14, namerava kakor lansko
leto tudi letos ob koncu šolskega leta vse sto-
riti, da izstopivšim dečkom ter dekletam preskrbi
primerno službo in učno mesto. Na drugi strani
hoče delodajalcem podeliti izbiro oseb za pri-
njih proste službe. Tem povodom se bode po-
sredovalnica dela z okrožnico na vse večje šole
na Štajerskem obrnila, da naj te svoje želje
naznanijo. Obenem se bode šolskim vodstvom
naznani, da se bode službe naznani. Delodajalci
naj torej odprte službe za učence posredovalnici
naznani in to najkasneje do 8. junija t. l.
Posredovanje je popolnoma brezplačno.

Najdo se je na davkarji v Ptuj dne 18.
februaria rлно usnja za podplate. Oddalo se je
usnjo mestni policiji, kjer naj se izgubitelj zglesi.

Umrl je v Hočah posestnik Johan Petschar
v 29. letu svoje starosti. Bil je jako dober go-
spodar, delavni mož in vrli naprednjak. Bodi
ranjkemu domača zemljica lahka!

Veliki požar v Ptuj. Preteklo soboto zutraj
okoli 4. ure opazilo se je plamena raz okenj
velike, novo sezidane fabrike za usnjo g. Jos.
Pirich na Bregu pri Ptuj. V neverjetno krat-
kem času je tudi vso veliko poslopje v ognju
stalo. Bilo je kakor velika kaskada baklja in malo
tako ogromnih požarov je bilo še v Ptuj. Pro-
stovoljna požarna bramba iz Ptuja je takoj pri-
hitela pod komando gg. Hans Steudte in Karl
Reisinger na lice mesta. Istotako so dospeli na
pomoč dve kompagniji pionirjev. Požarniki so
delali z velikim trudom. Imeli so dve ročni briz-
galnici in parno brizgalnico, ki je to pot vse
svoje dobre lastnosti pokazala. Tako se je po-
žarnikom vendar posrečilo, omejiti ogenj na
glavno fabrično poslopje, katero se seveda ni
dalo rešiti in je z vsem blagom in vsemi stroji
popolnoma pogorelo. Rešili so pa „mašinenhaus“
in vsa druga sosedna poslopja. Jako veliko go-
tovega in pripravljenega blaga je zgorelo. Škode
je za več kot pol milijona kron. Poleg tega je
okroglo 100 delavcev brez zaslužka in pred
obupom lakote. Nesrečne družine! Globoko svoje
sožalje moramo tudi g. Jos. Pirichu izreči, ki
ima vkljub svoji prirodnosti, delavnosti in podjet-
nosti toliko nesreče. Kakor znano, je v kratkem
času že trikrat pogorel. Dal Bog, da bi se mu
posrečilo, z novim pogumom žalost premagati in
v prid celemu mestu ter okraju svojo delavnost
ohraniti!

Iz tira skočil je vlak v Šoštanj. Zadnja dva
vozova sta bila prevrnjena. K sreči ni bila no-
bena oseba poškodovana.

Požar. V spodnjem Rosvajnu je pogorela
hiša posestnika Gatschniga. Požarniki so gospo-
darsko poslopje rešili. Škode je 5000 kron, ki
je le deloma z zavarovanjem krita. Vzrok po-
žara ni znan.

Tat. Martin Fras, po domače Šeisman je
ukradel 454 kron pri Petru Kupčiču, Zg. Voli-
čine; tat je že priznal, da je ukradel denar.
Sodba sledi čez en par dni, ker je še več tatvin
na sumu. Tat je doma pri Sv. Urbanu, vas Riena,
star 30 let in je bil že večkrat predkaznovan.

Zaprl so v Mariboru bivšega pismonošo
Rosmarina iz Krčevine pri Ptuj, ker je pone-
veril več denarja.

Uboj. V Mislinju so se stepli lesni delavci.
Pri temu je bil 60 letni mizar Matija Pajak za-
boden, tako da je umrl.

Velika nesreča na železnici se je zgodila v
bližini Brežice dne 9. maja dopoldne. Izvedeli
smo sledeče: Posestnik Dernikovič, posestnik
Pastak in njegova žena iz Bizelskega peljali so
se na vozu proti Brežicam, da bi tam letni se-
jem obiskali. Ko so v vasi Bukošek do železniške
čevalnice dospeli in hoteli čez progo voziti, bile

so šrange na eni strani odprte. Voz se je peljal
na progo, od tam pa ni mogel ne naprej, ne
nazaj. V tem trenutku prišel je osebni vlak v
polni hitrosti in se zaletel v voz. Vse tri
osebe so bile popolnoma razmesar-
jene in v košččke raztrgane. Konja
sta splašena skočila naprej in se s tem rešila;
potegnili sta tudi kočijaža seboj, ki je tudi brez
ran ostal. Letal je okoli, kakor da bi zblaznel.
Potniki so bili grozovito razburjeni. Na vseh
kolesih mašine so se držali kosci človeškega
mesa. Krivo nesreče delajo ženo čuvaja Šakšeka,
ki ni šrange zaprla. Pomisliti se pa mora, da
ima žena 11 otrok. Hotela se je usmrtiti, ali
ljudje so jo nazaj držali. Mislimo, da železniška
uprava na napačnem mestu špara in s tem take
grozovite nesreče omogoči. Ubija zakonska Pu-
stak sta bila šele kratak čas poročena. Nesreča
je napravila v celem okraju velikanski vtis.

Hitra smrt. Na kolodvoru v Mislinju je za-
dela vinskega potnika Grubiča kap. Nesrečnež
je bil takoj mrtev.

Grozni vihar v Mürztalu z nevihto se je
zgodil 11. t. m. Vihar (t. zv. „Windhose“) je
bil tako močen, da je drevesa s koreninami iz
zemlje potegnil, strehe odkrival, vse žice potra-
gal in s tem brzogajno zvezo Dunaj-Gradec pre-
kinil.

Lastno hišo zažgala je pri sv. Lovrencu ob
Mariboru posestnica Marija Kašovic. Zažgala je
na 6 straneh. Ali ravno v tem trenutku je pri-
šel vpokojeni stražmojster g. Poschar mimo. Za-
dušil je s pomočjo drugih ljudi ogenj. Požigalko,
ki pravi, da je to iz revščine storila, so oddali
sodnji.

Uzmovič. Na sejmu v Rogatcu ukradel je
neki mladi Hrvat klobučarju Kisiceku 5 klobu-
kov. Prodajalec Martin Domitrovič je tatu sledil
in mu klobuke nazaj vzel. Tat pa je Domitro-
viča z nožem sunil in potem zopet pobegnil. S
takimi „uzmoviči“ nas hočejo naši prvaki
združiti.

Pobalinstvo. Pri kazini v Mariboru je neki
bržkone od prvakov nahujskani fantalin ubil šipo
v vrednosti 150 kron. To je prvaška vzgoja!

Na smrt obsojen je bil v Gradcu delavec
Johan Brodnjak iz ptujskega okraja. Zverinski
fantič je iz narodnega sovraštva v Rosentalu,
ko je pri Nemcih kruh služil, umoril nekega
pohabljenega hlapca. Vpil je pri umoru: „Dvaj-
set jih hočem umoriti“. Po činu je zaklical do-
ma: „Ferdamani nož“. Tako se obnašajo po pr-
vakih nahujskani fantje po svetu!

Iz Koroškega.

Prevalje. Piše se nam: Imenitno se je po-
kazala pri nas zopet farška surovost. Stari mež-
nar Francelj, kateri je oblačil skozi 43 let farje,
je na enkrat poklican bil k svojem sinu, da
bi pri njemu preživel še kratki čas življenja.
Žalibog po kratki bolezni je umrl sin in Francej
je moral oditi; ni imel službe več. Akoravno je
imenovani okoli 70 let star, vendar je delaven
in išče dela, da bi si prislužil potrebni kruh.
Neka gospa, kateri je Francej tožil, kako mu
slabo gre, najela ga je, da bi olepšal grob so-
rodnikov na tukajšnjem pokopališču. In res, pridni
Francej začne naročeno delo. A kaj se mu je
pa zgodilo? Privandrani mežnar Kramolc, ko
zagleda začetek dela, napade vbogega starčeka
prav grdo ter mu naravnost prepove, da nima
na pokopališču nič opraviti, da ne sme pečovje
voziti in s tem grobove olepšati. Vprašamo te,
danielski Kramolc, ali je pokopališče travnik za
tvoje svinje ali pa gozd? Mislimo, da ne in po-
vemo tebi in fajmostru, ako ne vesta, da pokop-
ališče ni travnik, ampak vrt za tiste, kateri
tam počivajo. Ime vrt zadostuje pomenu. Vrt
olepša vsak kakor hoče. V vrtu mrličev pa naj
dela vsak v spomin svojih sorodnikov po svoji
želji. Pokopališče ni lastnina Kramolca, tudi ne
fajmoštrova, ampak sliši nam faranom, mi ga
moramo vzdrževati in mi bomo imeli pravico
olepšat grobove po našem namenu, ne pa kakor
bo zahtevala surovost. Grdo je, da prepri-
tajo celo na pokopališču le taki, kateri sem pri-
vandrago, ki ne vejo, da je tam kraj kjer se
solze točijo in kjer mora vladati mir in pokoj!

Shod v Št. Ilju. Šentiljski kmetje so bili
vedno dobri kristjani. Ali preje so bili tudi pre-
cej klerikalni in šele slučaj župnika Česky jim
je oči odprl. Zdaj so namreč kmetje nakrat opa-

zili, da se gre klerikalcem le za politično nadvlado in da so hudi sovražniki celo duhovnikom, ki ne trobijo v njih rog. Veselje je bilo videti vrle šentiljske kmete, kako so držali v sreči in žalosti s svojim župnikom. Tu ni pomagalo nobeno hujskanje od nobene strani! Kmetje so storili svojo dolžnost. Tako so pa tudi pametni kmetje v Šent Ilju postali naprednjaki. Videli so, da jih hočejo „S-Mirovi“ prvaki le na lim spraviti. In obrnili so se od njih, naročili so se na „Štajerca“ in na nemške kmetijske liste, ustanovili so si svoje napredno kmetijsko društvo. Čast vrlim tem kmetom! Pred leti enkrat so hoteli naprednjaki v Šent Ilju shod obdržati. Ali v nobeni gostilni niso dobili prostora, tako da so morali v neki zasebni sobi zborovati. Zdaj je seveda vse drugače. 5. maja se je vršil v Šent Ilju v Spiessovi gostilni mnogobrojno obiskani shod, na katerem sta govorila vrla napredna poslanca gg. Kirchmayer ter Gailer. Zbrani kmetje so pazno poslušali lepim govorom in so poslancom svoje zaupanje izrazili. Tako gre svet vendar le naprej! Iz nekdanj črnega Šent Ilja postal je napredni, kmetijski Šent Ilj. Čast koroškemu kmetijstvu!

Iz Črne (Schwarzenbach) se poroča: Prvo vznemirjenje prebivalstva glede velikega požara z dne 24. marca se je potolazilo. Na njegovo mesto stopila je zdaj skrb, kako pridobiti denarna sredstva, da se zgradi zopet pogorele hiše in nabavi potrebne stvari. Kajti večinoma so bili pogoreli slabo zavarovani. K vsemu temu pride še dejstvo, da se tukaj stavbeni material prav težko pridobi. Deloma se pa vkljub temu že pridno zida. Seveda, brez dobrote in požrtvovalnosti bližnjih se ne bode moglo velikansko bedo premagati. Kdor količkar more, naj nesrečnejšem pomaga!

V Vrbi (Velden) podal je napredni poslanec in kmet g. Kirchmayer na shodu poročilo o svojem delovanju. Volilci so mu z navdušenjem svoje zaupanje izjavili.

Dobrotnik. V Beljaku je podaril g. Albert Wirth 1000 K za šole, ker se mu je porodil sinček.

Galicija. Piše se nam: Dne 21. aprila je umrl v celovski bolnišnici po kratki bolezni Gregor Kuess, posestnik p. d. Stöcklitsch v Krejancah, ud tukajšnjega občinskega odbora na zastrupljenju krvi (Blutvergiftung). Kako priljubljen je bil ta vrli in zvesti naprednjak, pokazal je pogreb dne 24. aprila. Velikanska množina žalujočih ga je spremljala k zadnjemu počitku. Vsakega oko se je solzilo, ko so položili krsto v grob in ko so padle prve grude zemlje na nje. Mož, ki je bil v najlepših letih (še le 40 let star) je moral zapustiti za zmeraj na tak žalosten način svojo ženo, 3 otroke in svoje prijatelje. Lepo nagrobnico so mu zapeli njegovi tovariši, s katerimi je tudi on včasih rad prepeval. Naj v miru počiva! Mi pa mu bomo ohranili zmeraj lep in zvest spomin!

Saški kralj je obiskal kopelj v Beljaku in je potem na petelinov lov odpotoval.

Oči izgubil. Lajtnant Jos. Kreglich v Celovcu se je svoj čas v glavo ustrelil. Bil ni mrtev, pač pa je izgubil vid na obeh očesih.

Iz vode potegnili so pri Arnoldsteinu mrtvega brivca Karla Adler. Skočil je baje sam v vodo.

Požar. V fari sv. Nikolaj na Dravi sta pogoreli cerkev in občinska hiša.

Moža ubila. 42 letna posestnica Osošic v občini Winklarn je po noči svojega moža ubila in mrljica skozi okno vrgla. Mož je prišel pijan domu in sta se vsled tega skregala. Bila je toliko časa po njem, da je bil mrtev. Nekateri pravijo, da se ji je zmešalo. Ženo so zaprli.

Zaprl so hlapca Prevracki v Beljaku, ki je svojemu gospodarju trgovcu Schörghoferju mnogo blaga ukradel.

Skozi okno je prilezel neznani tat v stanovanje neke šivilje v Beljaku in ukradel 30 K denarja.

Gozdni požar nastal bi kmalu pri Kolbnicu. Prihiteli ljudje pa so ga zamogli pravočasno zaustaviti.

Pazite na deco! V Saifnitzu odsekala je neka 3 letna deklica ednako staremu fantku dva prsta.

Kravo povozila je mašina čuvaju Kuharcu

v bližini spodnjega Drauburga. Krava je bila 250 K vredna.

Požar. V vasi Stran pri Föderlachu pogorelo je več posestev. Tudi cerkveni zvonik je pogorel.

Po svetu.

Velika nesreča. Pri železniški zgradbi v Zirlu na Tirolskem so delavci dinamit segreli, ki se je razstrelil. 4 delavcev je bilo 300 metrov visoko vrženih. Bili so takoj mrtvi.

Rudarska smrt. V rudniku v Birmingshamu so se strupeni plini vneli. Okroglo 150 knapov je našlo pri temu svojo smrt.

Velikanski potres se je zgodil na Kostariki. Več kot 6000 ljudi je bilo ubitih ali ranjenih. Vse prebivalstvo je brez strehe, ker so se vse hiše podrle. Škode je za več milijonov dolarjev.

Tepeni duhovnik. V Budimpešti pretepel je neki oficir na cesti prosta Karla Kiraly. Oficir dolži tepenega duhovnika, da mu je ta dekleta zapeljal. Lepe razmere!

Nepričakovana dedščina. Neki vbogi kočar Pawel v Budjevicah je dobil te dni naznanilo, da mu je v Ameriki umrl sorodnik 75 000 dolarjev denarja in posestvo v vrednosti 1,250.000 K zapustil.

Zverina. Neki delavec v Mannheimu je izvršil nad 11 letnim dekletcem grdi zločin in jo je potem ubil. Psi so našli morilčevo sled. Zverinskega človeka so zaprli.

Napad na cirkus. V bližini Bukaresta so kmetjski fantje napadli cirkus, ker so se jim konji in obleke dopadle. Prišlo je do boja, v katerem je bilo 5 oseb ubitih in 3 težko ranjenih. Med ubitimi je tudi direktor cirkusa.

Duhovnik ustrelil duhovnika. Iz Pozna se poroča: Pri prostu Negovski je bil na obisku proš Gučkovski. Zadnji se je neprevidno z ravolverjem igral, ki se je razprožil in je prvega krogla tako hudo zadela, da je bil takoj mrtev.

Razstrelba. Na parniku »Alschön« v Göteborgu se je razpočil kotelj. Dva moža sta bila takoj mrtva, več drugih pa težko ranjenih. — V fabriki dinamita v Hullu (Amerika) pa je bilo vsled razstrelbe 20 oseb ubitih. Več sosednjih hiš se je podrla in je prebivalce zasulo.

Tifus vlada v Esseggu med vojaki 28. domobranskega pešpolka. 70 mož leži bolanih.

Veliki požari. Mesto Przemyslanj je skoraj popolnoma pogorelo. Vsled viharja se je ogenj grozno razširil. — Vas Felszoetse na Ogrskem je pogorela. 19 hiš z postranskimi poslopje je popolnoma uničenih. 40 družin brez strehe.

Gosenice!

Uničujte gosenice, nabirajte jih raz dreves in sežigajte jih. Pa ni dovolj, da samo sadno drevje čistite. V bližini hiš in sadonosnikov so tudi hrasti in druga drevesa polna mrčesja. Čistite i te, da se sadno drevje ne okuži. Delajte, dokler je čas!

Soproga morileca Hofrichterja.

Zadnjič smo poročali, da je oberlajtnant Hofrichter priznal, da je on strupene pilule raznim oficirjem odposlal, da bi jih s tem iz poti spravil in sam avanciral. Hofrichter trdi, da je storil to v prvi vrsti iz ljubezni do svoje žene,

Anna Hofrichter

ki pa ni ničesar o zločinu vedla. Vendar pa zasledujejo Hofrichterja ženo, katere sliko pri našamo danes, zaradi napačnih izpovedb pred sodnijo.

Siameška dvojčka

Naša slika kaže cenjenim bralcem „siameška dvojčka“. To sta namreč sestri, ki sta bili že pri rojstvi v Jozefa Blašek, ki sta bili že pri rojstvi bedrovi kosti skupaj zrasli. Nasproti pričakovanju sta ostali pri življenju in prav ljubki deklici. Najzanimivejše pa je, da

Die zusammenwachsenen Zwillinge Rosa und Josefa Blaschke

da je ena sester te dni enkrat krepkega porodila. Oče otroka je baje neki sluga cirkusa. Seveda je morala tudi druga otročji postelji ležati. Mlada mati se pa ne more, kajti ženin bi moral obe k peljati in bi imel potem dve ženi, kar je še spravimo. Pač čudna igra nature!

Loterijske številke.

Gradec, dne 30. aprila: 50, 84, 85, 11, 20, 36
Prst, dne 7. maja: 26, 63, 50, 11, 20, 36

Kdor hoče na naše inzerate odgovoriti, naj priloži vprašalnemu pismu retur-marko, da bomo lahko odgovorili. Marke ne pošiljamo odgovora.

Eden najlepših objektov je oni firme ur Max bolnik (V. Margaretenstr. 27, ki se nahaja v sredini rotunde) ter desno od Nemčije. Tukaj se vidi ure vseh vrst in kakor tudi skovalci lovske razstave naj si to zanesljivo ogledajo. Na primerne za spomin seboj vzameje.

Otrokom, ki bolehalo na motenju, se daje zavzivati skozi nekaj dni 3 jedilne naravne Franc Jožef-ove grenčice, s katerimi vpliva dosežejo mnogokrat zelo ugodni. Od otroških zdravnikov vedno priporočajo milejša „Franc Jožef-ova“ grenčica ima namreč to lastnost, da ne nadleguje niti najnežnejših organov v nikaki obliki. Dobiva se v lekarnah in drogerijah in prodajalnah rudninskih.

Zvezda MAGGI JEVA kocke

à 5 h

za hitro pripravo gotove goveje juhe

je priznано najboljša!